

Sygn. akt VU 1180/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Marzena Foltyn-Banaszczyk

Protokolant stażysta Iwona Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku R. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania R. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 września 2015 r. sygn. (...) -SP- (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy R. O. prawo do emerytury górniczej od dnia 23 czerwca 2015 roku;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz wnioskodawcy R. O. kwotę 180 zł (słownie sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1180/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 z późniejszymi zmianami) odmówił R. O. przyznania prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie spełnił on warunków do jej uzyskania, ponieważ udokumentował jedynie 16 lat, 7 miesięcy i 2 dni pracy górniczej, w tym 12 lat, 8 miesięcy i 25 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1. Ubezpieczonemu nie zaliczono do pracy górniczej okresu od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 21 kwietnia 1986 roku, od dnia 12 maja 1988 roku do dnia 4 września 1990 roku, od dnia 7 stycznia 1991 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku na stanowisku ślusarz i od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 marca 2002 roku na stanowisku ślusarz remontowy na odkrywce, gdyż stanowisko to nie figuruje w załączniku nr 2 rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku, natomiast do pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym nie zaliczono powyższych okresów oraz okresu od dnia 1 kwietnia 2002 roku do dnia 16 listopada 2006 roku na stanowisku górnik eksploatacji taśmociągów ponieważ stanowiska te nie figurują w załączniku nr 3 ww. rozporządzenia, a także okresu od dnia 17 listopada 2006 roku do dnia 14 stycznia 2007 roku na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej ponieważ wnioskodawca wykonywał te same czynności co przez 17 stycznia 2006 roku.

Powyższą decyzję zaskarżył wnioskodawca odwołaniem z dnia 8 października 2015 roku, sprecyzowanym na rozprawie w dniu 4 marca 2016 roku. Ostatecznie wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu emerytury

górnictwa poprzez zaliczenie **do pracy górniczej** okresów zatrudnienia na oddziale z4, tj. od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 21 kwietnia 1986 roku, od dnia 12 maja 1988 roku do dnia 4 września 1990 roku, od dnia 7 stycznia 1991 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku na stanowisku ślusarz i od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 marca 2002 roku.

Odnosnie pozostałego okresu wskazanego w odwołaniu od dnia 1 kwietnia 2002 roku wnioskodawca ostatecznie nie kwestionował ustaleń organu rentowego i cofnął odwołanie.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił co następuje:

Wnioskodawca R. O. urodzony w dniu (...), w dniu 23 czerwca 2015 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. W dniu 23 czerwca 2015 roku wniósł o przekazanie środków zgromadzonych w OFE na dochody budżetu państwa.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 2-4 akt emerytalnych)

Organ rentowy w decyzji z dnia 18 września 2015 roku uznał za udowodniony okres 16 lat, 7 miesięcy i 2 dni pracy górniczej, w tym 12 lat, 8 miesięcy i 25 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1.

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej okresu od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 21 kwietnia 1986 roku, od dnia 12 maja 1988 roku do dnia 4 września 1990 roku, od dnia 7 stycznia 1991 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku na stanowisku ślusarz i od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 marca 2002 roku na stanowisku ślusarz remontowy na odkrywce, gdyż stanowisko to nie figuruje w załączniku nr 2 rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku, natomiast do pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym nie zaliczono powyższych okresów oraz okresu od dnia 1 kwietnia 2002 roku do dnia 16 listopada 2006 roku na stanowisku górnik eksploatacji taśmociągów ponieważ stanowiska te nie figurują w załączniku nr 3 ww. rozporządzenia, a także okresu od dnia 17 listopada 2006 roku do dnia 14 stycznia 2007 roku na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej ponieważ wnioskodawca wykonywał te same czynności co przez 17 stycznia 2006 roku.

(dowód: decyzja z dnia 18.09.2015 roku k. 35 akt emerytalnych; pismo k. 34 akt emerytalnych; odpowiedź na odwołanie k. 5-6v)

R. O. został zatrudniony w (...) w na podstawie umowy o pracę jako ślusarz **na oddziale (...) od dnia 27 sierpnia 1985 roku.** Na oddziale tym przed przerwą związaną z odbywaniem służby wojskowej wnioskodawca pracował **do dnia 21 kwietnia 1986 roku** .

Od dnia 22 kwietnia 1986 roku do dnia 11 maja 1988 roku nastąpiła przerwa w zatrudnieniu z uwagi na odbywanie przez wnioskodawcę służby wojskowej.

Od dnia 12 maja 1986 roku wnioskodawca został ponownie zatrudniony na podstawie umowy na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarz na oddział (...).

Wnioskodawca w dniu 18 maja 1988 roku przeszedł instruktarz stanowiskowy na stanowisku ślusarz z obowiązków pracowników zatrudnionych przy urządzeniach układu (...).

W kontrolnym badaniu psychologicznym potwierdzono zdolność wnioskodawcy do pracy na stanowisku ślusarz układu (...). W angażach pracodawca wskazywał jako stanowisko pracy wnioskodawcy ślusarz na oddziale (...).

Od dnia 1 stycznia 1999 roku wnioskodawcy zostały powierzone obowiązki **ślusarza remontowego na odkrywce na oddziale (...)**, gdzie pracował **do dnia 31 marca 2002 roku**.

Od dnia 1 kwietnia 2002 roku wnioskodawca został zatrudniony na oddziale (...), a od 1 stycznia 2006 roku na oddziale (...) stanowisku górnik eksploatacji taśmociągów.

W związku z zarządzeniem Nr (...) Prezesa Zarządu Dyrektora Generalnego (...) B. od dnia 17 listopada 2006 roku nastąpiła zamiana nazwy stanowiska wnioskodawcy ze stanowiska górnik eksploatacji taśm na stanowisko górnik kopalni odkrywkowej.

(dowód: karta kandydata k. 3 w aktach osobowych część A; badania nowowstępującego k.6 w aktach osobowych część A; orzeczenie psychologiczne k. 6 w aktach osobowych część A; umowa o pracę z dnia 27.08.1985 roku k. 1 w aktach osobowych część B; oświadczenie k. 2 w aktach osobowych część B; szkolenie BHP k. 3 w aktach osobowych część B; oświadczenie k. 4 w aktach osobowych część B; karta obiegowa k.5w aktach osobowych część B; angaż k. 6 w aktach osobowych część B; zawiadomienie o rozwiązaniu stosunku pracy k. 7 w aktach osobowych część B; badanie pracownika k. 8 w aktach osobowych część B; orzeczenie psychologiczne k. 9 w aktach osobowych część B; karta kandydata k. 10 w aktach osobowych część B; szkolenie BHP k. 11 w aktach osobowych część B; oświadczenie k. 12 w aktach osobowych część B; karta obiegowa k. 13 w aktach osobowych część B; umowa o pracę z dnia 12.05.1988 roku k. 14w aktach osobowych część B; orzeczenie protokół egzaminacyjny k.17 w aktach osobowych część B; angaże k. 16-18, k. 28-32, k. 35-36, k. 38-39, k. 46, k. 50, k. 57-59, k. 66, k. 70 w aktach osobowych część B; orzeczenie psychologiczne k. 20 w aktach osobowych część B; oświadczenie k. 21 w aktach osobowych część B; rozwiązanie umowy k. 25 w aktach osobowych część B; karta obiegowa k. 26, k. 35a w aktach osobowych część B; zawiadomienie o zmianie miejsca pracy k. 43 w aktach osobowych część B; zaświadczenie lekarskie k. 44, k. 52, k. 67 w aktach osobowych część B; porozumienie stron k. 45 w aktach osobowych część B; protokół egzaminacyjny k. 47, k. 49 w aktach osobowych część B; zgłoszenie rozpoczęcia zmiany k. 64 w aktach osobowych część B)

Wnioskodawca w okresie zatrudnienia **od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 31 marca 2002 roku** (z przerwami na zwolnienia lekarskie od dnia 15 listopada 1991 roku, na urlopy bezpłatne i na odbywanie służby wojskowej) w (...) w B. (obecnie w (...) z siedzibą w R.) pracował **na oddziale (...)** jako ślusarz. Oddział (...) to był oddział zajmujący się utrzymaniem ruchu i naprawami awarii na zwałowarkach i przenośnikach przesuwnych w obrębie układu (...).

Wnioskodawca w ww. okresie jako ślusarz wykonywał prace remontowe mechaniczne, przeglądy, konserwację na przenośnikach przesuwnych i zwałowarkach.

Prace remontowe na zwałowarkach polegały na naprawie awarii i uszkodzonych części maszyn np. wymiana krążników, regulacja skrobaczy, wymiana koźłów, wymiana skrobaczy, wymianę uszczelnień, belek podtrzymujących, fartuchów.

Wnioskodawca wykonywał naprawy i kontrole wózków zrzutowych, wózków kablowych, prace remontowo - konserwacyjne na stacji napędowej, stacji zwrotnej i trasie przenośników, wymianę zestawów krążnikowych, krążników, gum osłonowych, skrobaczy i uszczelnień.

Wnioskodawca wykonywał też prace przy wozach kablowych współpracujących ze zwałowarkami. Wozy kablowe jest to odrębne urządzenie od zwałowarek. Na wozach kablowych znajdują się kable eklektyczne, które podłączone są do zwałowarek. W razie uszkodzenia mechanicznego wozu kablowego, np. gdy najechała na niego zwałowarka, wnioskodawca dokonywał jego naprawy poprzez wymianę szyby w kabinie, elementów gaśnic. Wozy kablowe stały w pobliżu zwałowarki.

Na zwałowarka znajdowały się urządzenia instalacji przeciwpożarowych, pompy. Wnioskodawca wykonywał przeglądy sprawności pomp i całej instalacji. Jeżeli była ujawniona awaria czy uszkodzenie instalacji np. rur doprowadzających wodę, wnioskodawca wymieniał rury.

Wnioskodawca dokonywał przeglądów, konserwacji i napraw przenośników przesuwnych od strony mechanicznej. W czasie przesuwek przy przenośnikach pękały szyny, na której przesuwany był przenośnik, pękały uziomy (uziemienia) i wnioskodawca dokonywał ich wymiany i montażu lub naprawy. Należało wyciąć uszkodzoną część szyny i wstawić nową. W trakcie przesuwek, gdy przenośnik był przesuwany, dochodziło do uszkodzenia elementów przenośnika, po której się on poruszał. Wnioskodawca dokonywał napraw tych uszkodzeń. Wykonywał remonty przytorza szynowego, w tym dokonywał wymiany pontonów, łoży szynowych, odcinków szyny, wymiany elementów złącznych, wzmocnień.

Wnioskodawca wykonywał również osiowania i poziomowania przenośników. Poziomowanie polegało na ustawieniu przenośnika w jednej osi po przesuwce. Wykonywały to inne brygady przy pomocy spycharek i dźwigów. Wnioskodawca natomiast doczepiał elementy przenośnika do dźwigu, zawieszał na linie i przesuwał ustawiając zgodnie z osią.

Wnioskodawca naprawiał również inne uszkodzone części przenośników – skrobacze, uszczelniacze, krążniki. Wymieniał belki podtrzymujące krążniki, wymieniał elementy bądź całe burty w lejach przesypowych, naprawiał i montował osłony przeciwbryłowe.

Na stacjach zwrotnych i napędowych wymieniał również uszkodzone części.

Na zwałowarkach wnioskodawca wykonywał też czynności czyszczące, czyścił gąsienice ręcznie z ziemi i błota.

Wnioskodawca wykonywał naprawy maszyn w zależności od potrzeby, nie wykonywał prac na jednym rodzaju maszyn. Był kierowany wraz z brygadą na miejsce awarii przez sztygara. Na miejscu ich pracą kierował przodowy.

Wnioskodawca nie wykonywał prac związanych z transportem uszkodzonych czy nowych części. Nie demontował i nie montował całych maszyn, natomiast w ramach remontów maszyn demontował uszkodzone części i montował nowe części.

Wnioskodawca nie pracował w brygadzie stykowej.

(dowód: zeznania świadka M. G. – protokół rozprawy z dnia 4 marca 2016 roku k. 15v od minuty 00.02.52 do minuty 00.18.48 nagranie płyta k. 17; zeznania świadka D. C. – protokół rozprawy z dnia 4 marca 2016 roku k. 15v-16 od minuty 00.18.48 do minuty 00.26.50 nagranie płyta k. 17; zeznania wnioskodawcy – protokół rozprawy z dnia 4 marca 2016 roku k. 16 -16v od minuty 00.26.50 do minuty 00.30.01 nagranie płyta k. 17; charakterystyka stanowiska k.11, k. 12)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy (...) w protokole z dnia 23 listopada 2009 roku w oparciu o dokumenty i zeznania świadków określiła, że R. O.:

w okresie od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 21 kwietnia 1986 roku stale przez 157 dniówek jako górnik kopalni odkrywkowej, tj. na stanowisku wymienionym w dziale III pkt 1 załącznika 3 do Rozporządzenie (...) z dnia 23.12.1994 roku;

- w okresie od dnia 12 maja 1988 roku do dnia 4 września 1990 roku stale przez 587 dniówek jako górnik kopalni odkrywkowej, tj. na stanowisku wymienionym w dziale III pkt 1 załącznika 3 do Rozporządzenie (...) z dnia 23.12.1994 roku;

- w okresie od dnia 7 stycznia 1991 roku do dnia 14 stycznia 2007 roku stale przez (...) dniówek jako górnik kopalni odkrywkowej, tj. na stanowisku wymienionym w dziale III pkt 1 załącznika 3 do Rozporządzenie (...) z dnia 23.12.1994 roku.

(dowód: protokół z posiedzenia k. 3 w aktach osobowych część C, k. 9-11 akt emerytalnych; załączniki k. 12-15 akt emerytalnych)

W dniu 3 czerwca 2015 roku (...) z siedzibą w R. wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym wskazał, że wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą:

- w okresie od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 21 kwietnia 1986 roku na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej Rozporządzenie (...) z dnia 23.12.1994 roku załącznik 3 Dz. III, poz. 1;

- w okresie od dnia 12 maja 1988 roku do dnia 4 września 1990 roku na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej Rozporządzenie (...) z dnia 23.12.1994 roku załącznik 3 Dz. III, poz. 1;

- w okresie od dnia 7 stycznia 1991 roku do nadal na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej Rozporządzenie (...) z dnia 23.12.1994 roku załącznik 3 Dz. III, poz. 1.

Wnioskodawca przebywał na urloпах bezpłatnych:

- od dnia 14 kwietnia 1986 roku do dnia 17 kwietnia 1986 roku;

- od dnia 7 listopada 1988 roku do dnia 11 listopada 1988 roku;

- od dnia 5 września 1990 roku do dnia 6 stycznia 1991 roku.

Wnioskodawca odbywał służbę wojskową od dnia 22 kwietnia 1986 roku do dnia 13 kwietnia 1988 roku (powrót po odbyciu zasadniczej służby wojskowej 12 maja 1988 roku)

(dowód: świadectwo z wykazem dniówek k. 10w aktach osobowych część C, k. 8 akt emerytalnych)

Pracodawca wskazał okresy pobierania przez wnioskodawcę zasiłku chorobowego - okresy nieskładkowe.

(dowód: zaświadczenie w aktach osobowych część C, k.18 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy

dokonał następującej oceny dowodów i zważył co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej

20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Po myśli art. 50 b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy **bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych**, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Zgodnie z treścią pkt 32 Załącznika nr 2 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995 roku, Nr 2, poz. 8) zawierającego wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w (...) oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą takimi stanowiskami są: rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni na stałe na odkrywce **przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych: ślusarze**, spawacze, elektrycy, mechanicy, monterzy, wulkanizatorzy, automatycy, cieśle.

Natomiast stosownie do treści pkt 1 dział III Załącznika nr 3 ww. Rozporządzenia zawierającego wykaz stanowisk pracy, na których okresu w (...) zalicza się w wymiarze półtorakrotnym osobą spełniającą warunki do uznania jej pracy za pracę górniczą w wymiarze półtorakrotnym jest: **górnik kopalni odkrywkowej**; zaś pkt 7 dział III Załącznika nr 3 ww. Rozporządzenia rzemieślnik zatrudniony na odkrywce bezpośrednio w przodku **stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwalówkach**, wykonujący **prace górnicze, mechaniczne**, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń.

Należy tym miejscu jednocześnie z całą mocą podkreślić, iż zgodnie z art. 50d ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej półtorakrotnemu przeliczeniu podlegają tylko okresy pracy górniczej wykonywanej "w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych". Oznacza to, że tylko taki górnik, który wykonuje prace górnicze scharakteryzowane w ww. przepisie może uzyskać zaliczenie jego pracy do pracy górniczej kwalifikowanej z uwzględnieniem przelicznika półtorakrotnego.

Wykaz stanowisk pracy wykonywanej w przodkach uwzględnianej w rozmiarze półtorakrotnym, powinno ustalić rozporządzenie wydane na podstawie delegacji ustawowej z art. 50d ust. 3. Ponieważ rozporządzenie takie nie zostało wydane, obowiązuje nadal (z mocy art. 194 wskazanej ustawy) wykaz stanowisk zawarty w załączniku nr 2 i 3 do ww. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 roku Nr 2, poz. 8), wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 5 ust. 5 i art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 1 lutego 1983 roku o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 1995 roku, Nr 30, poz. 154).

Z zestawienia powyższych przepisów jednoznacznie wynika, że nie każda praca wykonywana na odkrywce, może być zaliczona do pracy górniczej, chodzi bowiem wyłącznie o prace wymienione jako górnicze w art. 50c.

Z przepisów wynika również, że nie każda praca górnicza, nawet wykonywana w obrębie przodków eksploatacyjnych na stanowiskach określonych w ww. rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, może być kwalifikowana jako zaliczana w wymiarze półtorakrotnym. W judykaturze podkreśla się bowiem konieczność odróżnienia „zwykłej” pracy górniczej górnika kopalni węgla brunatnego wykonywanej na stanowiskach określonych w załączniku nr 2 do ww. Rozporządzenia od kwalifikowanej pracy górniczej wykonywanej na stanowiskach wymienionych w załączniku nr 3 do ww. Rozporządzenia. Rodzaj zaś prac podlegających zaliczeniu w wymiarze półtorakrotnym zasadniczo został scharakteryzowany w przepisie art. 50d ust. 1. pkt 1 ustawy emerytalnej. Z treści załącznika nr 3 do ww. rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994 roku wynika bowiem, iż w wymiarze półtorakrotnym mogą być uznane tylko czynności wykonywane przez górnika, które zostały wskazane w tym załączniku i na wskazanych tam stanowiskach oraz jednocześnie tylko takie, które spełniają warunki przepisu art. 50 d ust. 1 pkt 1 ustawy, tj. bezpośrednio są związane z robotami prowadzonymi w przodkach przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz inne prace przodkowe, a zatem takie, które należy wiązać z bezpośrednim i zasadniczym procesem produkcyjnym zakładu górniczego polegającym na urobku i wydobywaniu kopalin. Chodzi wyłącznie o czynności stanowiące element ciągu technologicznego bezpośrednio związany z procesem wydobywania węgla. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 roku, I UK 236/09; z dnia 22 kwietnia 2011 roku, I UK 360/10; z dnia 16 czerwca 2011 roku, I UK 381/10; 4 kwietnia 2012 roku, I UK 440/11; z dnia 28 kwietnia 2010 roku, I UK 339/09; opubl LEX; z dnia 18 marca 2015 roku, I UK 280/14, Legalis i wskazane w nim orzecznictwo).

Jednocześnie nie budzi wątpliwości, iż oceniając czy ubezpieczony wykonywał pracę górniczą czy to zwykłą czy kwalifikowaną, nie można skupić się wyłącznie na nazwie zajmowanego przez niego stanowiska pracy, ale należy zbadać jakie czynności wykonywał on w okresie poddanym badaniu. Tym samym nie ma również decydującego znaczenia dokonana przez pracodawcę kwalifikacja zajmowanego przez konkretnego pracownika stanowiska, jak i ewentualna zmiana tej kwalifikacji na podstawie protokołu komisji weryfikacyjnej. O uznaniu bowiem pracy za pracę górniczą w rozumieniu omawianych przepisów nie decyduje treść wymienionych dokumentów, ale charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998 roku, II UKN 570/97, LEX; z dnia 22 marca 2001 roku, II UKN 263/00,LEX).

Jak zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 kwietnia 2010 roku (I UK 339/09, LEX) Zasady nabywania prawa do emerytur górniczych odbiegają od zasad obowiązujących powszechnie, co wynika z charakteru pracy górniczej, angażującej we wzmocnionym stopniu siły fizyczne i psychiczne zatrudnionych. Z tego właśnie względu ustalając ogólne zasady nabywania prawa do górniczej emerytury ustawodawca z jednej strony uznał, że dla zaliczenia pracy górniczej do okresu, od którego zależy nabycie prawa do emerytury wystarczające jest, jeżeli praca ta była wykonywana co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy (art. 35 ustawy i stanowiący aktualnie jego odpowiednik art. 50b), z drugiej natomiast - uznał za pracę górniczą na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego tylko zatrudnienie łączące się z wykonywaniem czynności o określonym charakterze i na wyszczególnionych w rozporządzeniu stanowiskach pracy. Jest to w pełni uzasadnione jeśli się uwzględni, że charakter zatrudnienia na odkrywce - z uwagi na warunki jego wykonywania i stopień bezpieczeństwa, wpływające na obciążenie fizyczne i psychiczne - nie może równać się z charakterem zatrudnienia pod ziemią. Dlatego też przepisy normujące nabywanie prawa do emerytury górniczej muszą być wykładane ściśle, a dla oceny charakteru pracy górniczej nie mogą mieć decydującego znaczenia ani zakładowe wykazy stanowisk, ani protokoły komisji weryfikacyjnej kwalifikujące określone zatrudnienie jako pracę górniczą. Taka możliwość nie została bowiem w przepisach tych przewidziana. Z brzmienia cytowanego art. 50 c ust.1 pkt 4 ustawy wynika bowiem, że w jego rozumieniu pracą górniczą jest wyłącznie zatrudnienie przy pracach bezpośrednio łączących się z procesami związanymi z wydobywaniem kopalin, polegającymi na pozyskiwaniu złóż siarki i węgla brunatnego na odkrywce, a więc zatrudnienie przy pracach ściśle górniczych, do których zaliczono roboty górnicze przy urabianiu i ładowaniu (w tym strzałowe i odwadniające), roboty transportowe przy przewozie nadkładu i złoża, miernicze oraz bieżące prace konserwacyjne utrzymujące sprawność techniczną agregatów i urządzeń wydobywczych.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej.

Z uwagi na częściowe cofnięcie odwołania i sprecyzowania okresów, o zaliczenie do pracy górniczej których wnioskodawca się ubiegał spór w niniejszej sprawie dotyczył wyłącznie okresów zatrudnienia R. O. **na oddziale (...) od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 21 kwietnia 1986 roku, od dnia 12 maja 1988 roku do dnia 4 września 1990 roku, od dnia 7 stycznia 1991 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku na stanowisku ślusarz i od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 marca 2002 roku na stanowisku ślusarz remontowy na odkrywce.**

Pracodawca okresy te zaliczył do pracy górniczej kwalifikowanej, natomiast organ rentowy nie zaliczył ich nawet do pracy górniczej zwykłej, czego domagał się w toku postępowania wnioskodawca.

Wnioskodawca dysponował świadectwem z dnia 3 czerwca 2015 roku wystawionym przez (...) z siedzibą w R. potwierdzającym fakt wykonywania pracy górniczej w spornym okresie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej wymienionej w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 3 dział III poz. 1.

Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności, a li tylko dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że z angaży wynika, że wnioskodawca w spornym okresie nie pracował na stanowisku górnika na odkrywce, ale na stanowisku ślusarza oraz ślusarza remontowego, które nie jest wymienione w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku. Ponieważ organ rentowy zaprzeczał prawdziwości świadectwa co do charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w spornym okresie (spór dotyczył dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca), ciężar wykazania prawdziwości tego dokumentu prywatnego w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał na wnioskodawcy jako osobie, która chce z tego dokumentu skorzystać.

Wnioskodawca sprostował temu obowiązkowi. W ocenie Sądu wnioskodawca wykazał bowiem, iż prace wykonywane przez niego w spornym okresie zatrudnienia **na oddziale (...) od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 21 kwietnia 1986 roku, od dnia 12 maja 1988 roku do dnia 4 września 1990 roku, od dnia 7 stycznia 1991 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku na stanowisku ślusarz i od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 marca 2002 roku na stanowisku ślusarz remontowy na odkrywce spełniają warunki pracy górniczej określone w ww. przepisach.**

Dla oceny, czy ubezpieczony R. O. pracował na stanowisku uprawniającym do przeliczenia spornego okresu pracy do pracy górniczej, istotne znaczenie miał zatem przede wszystkim rodzaj powierzanej mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych), tj. rodzaj wykonywanych czynności związanych z obsługą konkretnej wskazanej w przepisach maszyny oraz miejsce ich wykonywania.

Z ustaleń dokonanych w niniejszej sprawie przez Sąd w oparciu o wiarygodne zeznania wnioskodawcy, świadków M. G. i D. C. oraz na podstawie dokumentów z akt osobowych i charakterystyki pracy wnioskodawcy na tym oddziale wynika, że R. O. w całym ww. spornym okresie (z przerwami na zwolnienia lekarskie od dnia 15 listopada 1991 roku, na urlopy bezpłatne i na odbywanie służby wojskowej) w (...) w B. (obecnie w (...) z siedzibą w R.) pracował **na oddziale (...)** jako ślusarz. Oddział (...) to był oddział zajmujący się utrzymaniem ruchu i naprawami awarii na zwałowarkach i przenośnikach przesuwnych w obrębie układu (...). Wnioskodawca w ww. okresie jako ślusarz wykonywał prace remontowe mechaniczne, przeglądy, konserwację na przenośnikach przesuwnych i zwałowarkach. Prace remontowe na zwałowarkach polegały na naprawie awarii i uszkodzonych części

maszyn np. wymiana krążników, regulacja skrobaczy, wymiana koźłów, wymiana skrobaczy, wymianę uszczelnień, belek podtrzymujących, fartuchów. Wnioskodawca wykonywał naprawy i kontrole wózków zrzutowych, wózków kablowych, prace remontowo- konserwacyjne na stacji napędowej, stacji zwrotnej i trasie przenośników, wymianę zestawów krążnikowych, krążników, gum osłonowych, skrobaczy i uszczelnień. Wnioskodawca wykonywał też prace przy wozach kablowych współpracujących ze zwałowarkami. Wozy kablowe jest to odrębne urządzenie od zwałowarek. Na wozach kablowych znajdują się kable eklektyczne, które podłączone są do zwałowarek. W razie uszkodzenia mechanicznego wozu kablowego, np. gdy najechała na niego zwałowarka, wnioskodawca dokonywał jego naprawy poprzez wymianę szyby w kabinie, elementów gąsienic. Wozy kablowe stały w pobliżu zwałowarki. Były też wozy kablowe, które znajdowały się w odległości około 500 m od zwałowarki. Wnioskodawca zajmował się obiema maszynami. Na zwałowarka znajdowały się urządzenia instalacji przeciwpożarowych, pompy. Wnioskodawca wykonywał przeglądy sprawności pomp i całej instalacji. Jeżeli była ujawniona awaria czy uszkodzenie instalacji np. rur doprowadzających wodę, wnioskodawca wymieniał rury. Wnioskodawca dokonywał przeglądów, konserwacji i napraw przenośników przesuwanych od strony mechanicznej. W czasie przesuwek przy przenośnikach pękały szyny, na której przesuwany był przenośnik, pękały uziomy (uziemienia) i wnioskodawca dokonywał ich wymiany i montażu lub naprawy. Należało wyciąć uszkodzoną część szyny i wstawić nową. W trakcie przesuwek, gdy przenośnik był przesuwany, dochodziło do uszkodzenia elementów przenośnika, po której się on poruszał. Wnioskodawca dokonywał napraw tych uszkodzeń. Wykonywał remonty przytorza szynowego, w tym dokonywał wymiany pontonów, łoży szynowych, odcinków szyny, wymiany elementów złącznych, wzmocnień. Dokonywał również osiowania i poziomowania przenośników. Poziomowanie polegało na ustawieniu przenośnika w jednej osi po przesuwce. Wykonywały to inne brygady przy pomocy spycharek i dźwigów. Wnioskodawca natomiast doczepiał elementy przenośnika do dźwigu, zawieszał na linie i przesuwał ustawiając zgodnie z osią. Wnioskodawca naprawiał również inne uszkodzone części przenośników – skrobacze, uszczelniacze, krążniki. Wymieniał belki podtrzymujące krążniki, wymieniał elementy bądź całe burty w lejach przesypowych, naprawiał i montował osłony przeciwbryłowe.

Na stacjach zwrotnych i napędowych wymieniał również uszkodzone części.

Na zwałowarkach wnioskodawca wykonywał też czynności czyszczące, czyścił gąsienice ręcznie z ziemi i błota.

Wnioskodawca wykonywał naprawy maszyn w zależności od potrzeby, nie wykonywał prac na jednym rodzaju maszyn. Był kierowany wraz z brygadą na miejsce awarii przez sztygara. Na miejscu ich pracą kierował przodowy.

Wnioskodawca nie wykonywał prac związanych z transportem uszkodzonych czy nowych części. Nie demontował i nie montował całych maszyn, natomiast w ramach remontów maszyn demontował uszkodzone części i montował nowe części.

Wnioskodawca nie pracował w brygadzie stykowej.

Materiał dowodowy był spójny i logiczny. Świadcowie w spornym okresie pracowali razem z wnioskodawcą, a zatem dysponują bezpośrednią i szczegółową wiedzą na temat charakteru wykonywanej przez niego pracy i jego codziennych obowiązków. Tym bardziej, że świadek M. G. jako sztygar był przełożonym wnioskodawcy. W oparciu o ww. wiarygodny materiał dowodowy w ocenie Sądu nie może budzić wątpliwości, iż wnioskodawca wykonywał prace przy bieżącej konserwacji urządzeń wydobywczych – maszyn podstawowych, tj. zwałowarek i przenośników przesuwanych wchodzących w skład układu (...). Zatem czynności jakie wykonywał wnioskodawca – tj. bieżące remonty, usuwanie awarii maszyn podstawowych, konserwacja i przeglądy tych urządzeń oraz rodzaj urządzeń, którymi zajmował się wnioskodawca pozwalają zaliczyć prace wnioskodawcy do prac górniczych. Wnioskodawca pracował na odkrywce, w miejscu pracy układu (...). Zarówno zatem czynności jakie wykonywał, maszyny na jakich pracował oraz miejsce wykonywanych prac wskazują, iż prace jakie wykonywał wnioskodawca były pracami górniczymi w rozumieniu art. 50 c ust.1 pkt 4 w związku z poz. 32 załącznika 2 do ww. Rozporządzenia (...). Tym bardziej, że stanowisko pracy wnioskodawcy zostało wprost wskazane w załączniku 2 poz. 32 Rozporządzenia.

Należy bowiem podkreślić, iż jak wyżej podano, cytowane Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy

zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 r. Nr 2, poz. 8) określa co należy rozumieć przez pracę górniczą między innymi w kopalni węgla brunatnego. Za pracę górniczą rozumie się pracę w kopalniach na stanowiskach wymienionych w tym rozporządzeniu. I tak, w załączniku nr 2 pod poz. 11 są wymienieni rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych: **ślusarze**, spawacze, elektrycy, mechanicy, monterzy, wulkanizatorzy, automatycy, cieśle. Prace te muszą jednocześnie spełniać wymogi ustawowe pracy górniczej określone w art. 50 c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, tj. przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Rzemieślnicy, o których mowa w pkt 32 muszą zatem wykonywać pracę górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wbrew zatem twierdzeniu organu rentowego stanowisko wnioskodawcy – ślusarz jest wymienione w załączniku nr 2 pod poz. 32. Rozporządzenie określiło jednocześnie, iż prace ślusarza jako innego robotnika zatrudnionego stale na odkrywce mają polegać na wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych. Koreluje to z treścią art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, który stanowi, iż prace ślusarza jako innego robotnika zatrudnionego stale na odkrywce wykonującego bieżące roboty montażowe, konserwacyjne i remontowe, wówczas będą pracami górniczymi, gdy będą pracami przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych.

Na podstawie poczynionych ustaleń faktycznych należało stwierdzić, iż prace wykonywane przez wnioskodawcę mieszczą się w zakresie prac przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych wymienionych w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Pracą górniczą w myśl pkt 32 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku zawierającego wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w (...) oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego jest zatem także praca rzemieślników i innych robotników zatrudnionych stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych: **ślusarze**, spawacza, elektrycy, mechanicy, monterzy, wulkanizatorzy, automatycy (punkt 32).

Górniczy charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie został potwierdzony także przez jego pracodawcę Kopalnię (...) w B. Oddział w R.. Chociaż pracodawca nieprawidłowo zakwalifikował pracę górniczą wnioskodawcy do pracy górniczej kwalifikowanej w wymiarze półtorakrotnym, to nie może budzić wątpliwości, że wnioskodawca wykonywał pracę górniczą i spór mógł dotyczyć ewentualnie tylko jej kwalifikacji.

W konsekwencji należało uznać, iż prace, które w spornym okresie wykonywał wnioskodawca są pracami górniczymi określonymi w art. 50 c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej.

Powyższego wniosku nie może podważyć okoliczność, iż prawidłowo organ rentowy nie zaliczył powyższego spornego okresu do prac górniczych kwalifikowanych z przelicznikiem 1,8. Wnioskodawca bowiem nie wykonywał prac polegających na obsłudze, konserwacji, przeglądach, naprawach, montażu, transporcie koparek i zwałowarek, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących czy transportujących. Nie pracował przy urabianiu i ładowaniu urobku. Nie pracował w tym okresie bezpośrednio na koparce wielonaczyniowej.

Z poczynionych na podstawie ww. materiały dowodowego ustaleń faktycznych Sądu wynikało zatem jednoznacznie, iż praca wnioskodawcy w okresie zatrudnienia na oddziale (...) nie spełniała wymogów zaliczenia jej w wymiarze półtorakrotnym.

W szczególności należy podnieść, iż swojej pracy wnioskodawca nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w przodku. Z zeznań świadków, samego wnioskodawcy, opisu charakteru pracy przez pracodawcę wynikało bowiem, iż prace były wykonywane również w oddaleniu od przodka w miejscu pracy całego układu (...), tj. na przenośnikach przesuwanych i na tzw. przodku zwałowym, gdzie pracuje zwałowarka. Powyższe znalazło potwierdzenie w zeznaniach świadków i samego wnioskodawcy, którzy opisywali czynności wnioskodawcy wykonującego prace wnioskodawcy.

Jak wyżej zaś wskazano cały układ (...) nie może być utożsamiany z przodkiem w rozumieniu powołanych przepisów ustawy i rozporządzenia.

Z powyższego wynikało zatem, iż wnioskodawca pracując na ww. oddziale nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio w przodku.

Niezależnie od powyższego należało podkreślić, iż prace, które wnioskodawca wykonywał, nie były pracami górnika kopalni odkrywkowej w rozumieniu art. 50 d ust. 1 ustawy w związku z poz. 1 działu III załącznika nr 3 do ww. Rozporządzenia. Pojęcie górnik kopalni jest szerokie, jednakże nie jest dopuszczalna interpretacja, iż każdy pracownik kopalni, którego praca jest związana z eksploatacją kopaliny, to górnik kopalni odkrywkowej w rozumieniu tego przepisu. Z wykazu stanowisk pracy wymienionych we wspomnianym załączniku nr 3, dziale III rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku wynika bowiem, że prace przodkowe są wykonywane w obrębie koparek i zwałowarek. Tylko prace przodkowe zaś i to ściśle scharakteryzowane w wyżej cytowanych przepisach ustawy i Rozporządzenia w zakresie w jakim są zgodne z przepisem art. 50 d ust.1 ustawy można uznać za prace górnicze kwalifikowane (prace górnika kopalni odkrywkowej). Ubezpieczony wykonywał pracę także na przenośnikach przesuwnych, wozach kablowych. Gdyby autor przepisów chciał objąć pojęciem prac przodkowych prace na przenośniku, uczyniłby to tak jak w przypadku prac na zwałowarce. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje przy tym jakichkolwiek podstaw do uznania, iż w objętych sporem okresach będące udziałem ubezpieczonego, jako ślusarza wykonującego ustalony zakres prac na przenośnikach przesuwnych, a także na zwałowarkach, uprawniają do zakwalifikowania jego pracy jako górnika kopalni odkrywkowej. Przede wszystkim, uwzględniając treść załącznika nr 2 i 3 wspomnianego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku, nie sposób postawić znaku równości pomiędzy wymienionym w załączniku nr 2 poz. 32 stanowiskiem rzemieślnika, a widniejącym w załączniku nr 3 stanowiskiem górnika kopalni odkrywkowej. Gdyby bowiem zakresy czynności pracowników zatrudnionych na powyższych stanowiskach pracy były tożsame, zbędnym byłoby wskazywanie w pkt 32 załącznika nr 2 stanowiska rzemieślnika zatrudnionego na stale na odkrywce **przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych: ślusarze.**

Należy w tym miejscu podkreślić, iż w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do tego rozporządzenia wymieniono 32 stanowiska pracy w (...) oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą. Natomiast wykaz stanowiący załącznik nr 3 do tego rozporządzenia w części III zawierający wymienienie stanowisk pracy, na których okresy pracy zalicza się w wymiarze półtorakrotnym w (...) obejmuje tylko 8 stanowisk. Pracodawca wskazał, iż ubezpieczonego dotyczy stanowisko wymienione pod pozycją 1 tego wykazu to znaczy stanowisko górnika kopalni odkrywkowej. Taki pogląd nie może być zaakceptowany. Gdyby tak rozumieć stanowisko pracy wymienione pod pozycją 1, wszyscy objęci załącznikiem nr 2 mogliby być uważani za wykonujący pracę zaliczaną w wymiarze półtorakrotnym. Wszyscy wykonywali w pewnym sensie pracę górnika kopalni odkrywkowej, skoro zostali objęci wykazem stanowisk pracy górniczej w kopalni węgla brunatnego. Tymczasem tylko nieliczne spośród stanowisk pracy górniczej uzasadniają zaliczenie pracy na nich w wymiarze półtorakrotnym.

Stanowisko pracy wnioskodawcy, zostało ujęte wprost w załączniku nr 2 poz. 32 rozporządzenia. Z ustalonych okoliczności faktycznych wynika, iż charakter pracy i wykonywanych czynności na przenośniku przesuwym czy zwałowarce odpowiada nazwie zajmowanego przez wnioskodawcę stanowiska pracy wskazanego ww. rozporządzeniu. Wnioskodawca bowiem wykonywał bieżące prace remontowe i konserwacyjne na maszynach wydobywczych. Nie ma zatem możliwości, aby jednocześnie tę samą pracę zakwalifikować jako pracę górniczą zwyczajną, o której mowa w art. 50 c ust. 1 pkt 4 ustawy (w zw. z załącznikiem 2 poz. 32) i jednocześnie jako pracę górniczą kwalifikowaną, o której mowa w art. 50 d ust 1 pkt 1 ustawy (w zw. z działem III poz. 1 załącznika numer 3). W sytuacji gdy charakter pracy ubezpieczonego odpowiada pracy górniczej zwyczajnej, nie może ona jednocześnie być zakwalifikowana jako praca z przelicznikiem 1,8. Prace wnioskodawcy były pracami górniczymi zwykłymi. Do pracy związanej z przelicznikiem 1,8 można zaś kwalifikować jedynie te prace wykonywane przez górnika, które związane są z wykonywaniem czynności w przodkach, czyli w miejscu, gdzie bezpośrednio pozyskiwana jest kopalina, a jednocześnie przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów

i robotach szybowych lub bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku lub prace bezpośrednio związane z tymi pracami. Takich prac wnioskodawca nie wykonywał.

Sąd Najwyższy w wielu sprawach zajmował się też kwestią prawidłowej kwalifikacji pracy wykonywanej przez ubezpieczonych (pracowników) i dał wyraz temu, że pozwany organ rentowy zasadnie podważał dokumenty Kopalni o wykonywaniu przez nich pracy przodkowej. Sąd Najwyższy rozpoznawał sprawy w których stwierdzał, że pozwany nie bezpodstawnie kwestionował pracę górniczą podaną przez Kopalnię w świadectwach pracy górniczej (por. wyroki: z 12 grudnia 2011 roku, I UK 120/2011, Lex; z 28 kwietnia 2010 roku, I UK 339/2009, Lex; i I UK 337/2009, Lex; z 22 kwietnia 2011 roku, I UK 360/2010, Lex; z 2 czerwca 2010 roku, I UK 25/2010, z 16 marca 2011 roku, I UK 331/2010, Lex; z 24 marca 2011 roku, I UK 328/2010 Lex; z 5 maja 2011 roku, I UK 382/2010, Lex).

Należy podkreślić, że o wykonywaniu pracy górniczej nie decyduje nazwa zajmowanego stanowiska pracy, ale rodzaj faktycznie wykonywanej pracy. Czynności opisane przez pracodawcę w przedstawionej charakterystyce stanowiska pracy, a także omówione przez występujących w sprawie świadków oraz samego ubezpieczonego, dają jednoznaczne podstawy do przyjęcia, iż wnioskodawca wykonywał w przedmiotowym okresie wyłącznie czynności charakterystyczne dla ślusarza wykonującego bieżące naprawy urządzeń wydobywczych. Prace te mieszczą się w zakresie prac przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych wymienionych w art. 50c ust 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Poczynione ustalenia odnośnie wykonywanych przez wnioskodawcę czynności ww. okresie pozwalają na zakwalifikowanie stanowiska pracy ubezpieczonego według poz. 32 załącznika nr 2 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku powołanego wyżej w związku z art. 50 c ust 1 pkt 4. Nie są to prace wskazane w poz. 1 działu III załącznika nr 3 w związku z art. 50 d ust. 1 pkt.1, jak wskazywał pracodawca, a co słusznie zakwestionował organ rentowy.

Dokonana przez pracodawcę w świadectwie pracy kwalifikacja zajmowanego przez pracownika stanowiska, jak i kwalifikacja tego stanowiska na podstawie protokołu komisji weryfikacyjnej nie może zatem przesądzać o zaliczeniu zatrudnienia na tymże stanowisku do pracy górniczej, w tym pracy kwalifikowanej w wymiarze półtorakrotnym. O uznaniu pracy za pracę górniczą w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach nie decyduje bowiem treść tych dokumentów, ale charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998 r., II UKN 570/97, OSNAPiUS 1999 Nr 6, poz. 213; z dnia 22 marca 2001 r., II UKN 263/00, OSNAPiUS 2002 Nr 22, poz. 553; z dnia 2 czerwca 2010 r., I UK 25/10, LEX nr 621137).

W konsekwencji, ani rozporządzenie wykonawcze do ustawy, ani tym bardziej wewnętrzne zarządzenia pracodawcy nie mogą przyznawać ubezpieczonym większych uprawnień, niż uczynił to ustawodawca. Przepisy ustawy o emeryturach i rentach stanowią pozycję wyjściową do oceny zasadności roszczeń emerytalnych wnioskodawcy.

Okoliczność, iż sporny okres od dnia 27 sierpnia 1985 roku do dnia 21 kwietnia 1986 roku, od dnia 12 maja 1988 roku do dnia 4 września 1990 roku, od dnia 7 stycznia 1991 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku na stanowisku ślusarz i od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 marca 2002 roku na stanowisku ślusarz remontowy na odkrywce należało zaliczyć do pracy górniczej zwykłej, a nie w wymiarze półtorakrotnym, nie miała znaczenia dla ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie. Sporny okres zatrudnienia po wyłączeniu okresów zwolnień lekarskich i urlopów bezpłatnych oraz służby wojskowej wynosił bowiem łącznie **13 lat, 10 miesięcy i 14 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej**. Oznaczało to, że wnioskodawca udowodnił, że legitymizuje się pracą górniczą w łącznym wymiarze **30 lat, 5 miesięcy i 16 dni pracy górniczej, w tym 26 lat, 7 miesięcy i 9 dni pracy górniczej określonej w art. 50 c ust. 1**.

Reasumując odwołujący spełnił wszystkie przesłanki wynikające z treści przepisów dotyczących prawa do emerytury górniczej, a mianowicie art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pozwalające na przyznanie mu prawa do tego świadczenia od dnia 23 czerwca 2015 roku, tj. od dnia w którym złożył wniosek o przekazanie środków z OFE na dochody budżetu państwa,

Na marginesie tylko należało podnieść, iż z urzędu Sądowi wiadomo, że w sprawie VU 982/15 dotyczącej M. S. zatrudnionego na takie same stanowiska pracy – ślusarz, ślusarz remontowy na odkrywce na oddziale (...) i wykonującego takie same czynności – usuwanie awarii, remonty zwałowarek i przenośników przesuwanych w układzie (...), organ rentowy zaliczył M. S. okres zatrudnienia do prac górniczych, co nie było sporne, a spór w sprawie dotyczył kwestii zaliczenia tego okresu do pracy górniczej kwalifikowanej.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) z uwzględnieniem stawek obowiązujących w okresie od dnia 1 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku.